

ENGLISH BOOKS

SELECTED JUVENILES.

Kaufmann's Biblical Series in small quarto in handsome board covers, illustrated in colors. Each 64 pages of text and numerous illustrations by celebrated Artists. Price 25 cts. Titles as follows:

- 1. The Life of Christ.
2. Scenes from the Holy Land.
3. Parables of Our Lord.

The Life of Luther in 48 historical engravings by Gustav Koenig, and accompanying explanatory texts. 99 pages in boards with portrait of Luther on front. Price 25 Cts.

The Lose Books. A Series of beautiful, clean and helpful stories, in handsome Art covers. Uniform 12 mo. size. Titles and prices as follows at 25 Cts.:

- 1. Ralph the Orphan.
2. Sowing and Reaping.
3. A Good Investment.
4. Servants of the King.
5. The Rich Merchant's Christmas.
6. Christmas Eve in the Mountaineer's Home.

At 35 Cts.:

- 1. The Better Way.
2. Promises Fulfilled.
3. Dorothy, a Story for Girls.
4. Mother's Prayers.

At 50 Cts.:

- 1. Melnore Parish.
2. The Song of the Pilgrim.
The Kaufmann S. S. Library. Translations from the best productions of the most noted writers of Juveniles. Stories full of lively action and with it sound information. Each one illustrates a clean Christian moral. The books are substantially bound, printed in clear type and made attractive by beautiful colored plates. Nothing is more suitable for a gift or for the Sunday School Library. 12 Volumes. Price for all \$2.50 net. Carriage extra.

He Leadeth Me. A Christmas Story and other stories by Th. Rau. Same style as the S. S. Library. 95 Pages. Illustrations in color. 25 Cts.

Bible Pictures and Stories. With numerous full-page illustrations and several color plates 96 pages. Cloth 60 Cts.

Beautiful Bible Stories for Children. Written in simple language. Profusely illustrated. 238 to 296 pages each. Attractive Cloth Covers. Price per volume 50 Cts.

The following titles are carried: The Story of Jesus, by Hesba Stretton. Beautiful Bible Stories by Jesse L. Hurlbut. Aunt Charlotte's Stories of Bible History.

Altamus Young People's Library. Choice literature for children, selected from the best and most popular works. Large type, numerous illustrations, of which some in color. Fine English Cloth. Original cover designs. Our price 35 Cts. per volume. Titles as follows:

- 1. The Pilgrims Progress.
2. A Child's Story of the Bible.
3. Flower Tables.
4. Animal Stories for little People.

One Syllable Series for Young Readers. Popular works arranged in words of one syllable. Numerous illustrations by the best artists. Handsomely bound in illuminated Covers. Publishers price 50 Cts. Our price 40 Cts. postpaid. The following titles are carried:

- 1. A Child's Story of the Old Testament.
2. A Child's Story of the New Testament.
3. A Child's Life of Christ.
4. Bible Stories for Little Children.
5. The Pilgrim's Progress.

Mother Stories Series. The best stories that mothers can tell their children. Handsomely printed and profusely illustrated. Ornamental Cloth Covers. Our price only 40 Cts. per volume. Titles as follows:

- 1. Stories from the old Testament.
2. Stories from the New Testament.
3. Mother's Bedtime Stories.

Life of the Patriarchs in Pictures and Stories. Four handsome booklets containing a gallery of almost 80 pictures — each of which is a work of Art — and corresponding Bible Text. Covers in colors and gold. Price each 10 Cts. Per Set 35 Cts.

Life of Jesus and His Disciples in Pictures and Stories. Series of 4 booklets, same style and price as "Life of the Patriarchs".

From Bethlehem to Golgotha. The life of Jesus in Pictures and Stories. Many of the principal scenes in the life of Jesus presented in color. 4 books as above. Price each 15 Cts.

Jessicas Prayer and Jessica's Mother. By Hesba Stretton. 16 Mo. cloth, boxed, 35 Cts.

A Little Missionary and other stories, by Amanda M. Douglas. 95 Pages in handsome illuminated cloth cover, 35 Cents.

Boys and Girls of the Bible. Stories about the children mentioned in the old and the New Testaments retold for young folks by Rev. Harvey Albert Snyder. 236 pages, 39 separate stories with 52 illustrations. Cloth cover with illustration in color. Price 75 Cts.

Young People's Life of Christ. A graphic description of the life of Our Lord and Saviour by Hesba Stretton, Author of "Jessica's Prayer". 256 large pages; large, clear type; profusely illustrated, substantial cloth cover, 75 Cts.

The Story of the American Flag. A brief history of our country and our flag told for children by Wayne Whipple, together with a collection of songs, poems, Addresses, drills, and sayings about the Stars and Stripes. 125 pages with numerous pictures. Bound in handsome cloth. Price 50 Cts.

Recitations for Boys and Girls. Including programs for special entertainments. By Laura Augusta Yerkes. 238 pages, illustrated, 50 Cts.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE Blair, Nebraska.

ikke som de andre. Og dette skal siges til hans Hæder. Han var ikke blot en Dyrskedrager, men en dydig Mand, iden Adolff adskilligt bedre end mange af de Ledere og Sænderinder, som holdt til i Jesu Følge. De hørte desuden af andre Bøer, dog ingen Bøer skammede dem. Pariseren derimod — ja regnet efter Mathiesens Regnebog eller efter Hoffding's Effit kom han ind som en smuk Nr. 1.

Spad da? Ja, nu skal vi sandelig tænke os om, og naar vi har tænkt til Bunden, skal vi drage vore Sko af, thi vi faar paa hellig Grund. Vi har laet St. Søren's Anden-Engen igennem og faar ved Indgangen til "det tredje Rige", hvor et Menneffe under "Fragt og Røven" vinder Livet. Enten nøjes med det gennemfærdige, det opnåede, og saa bliver Menneffeideal det Pariserertypen. Menneffe, som gør Soldat og sætter Gevær ved Fod, forli Maalet er naaet. Livet endt. Døden indtraadte, Kredsningen begyndt, som Fjelsberg vilde sige. Eller — for der er et Eller — midt i Sydens og Nordens Dale knytte sin Sjæl usseligt til Ewigheden, forpligte sig til det uopnåede, indvie sig til det uigenneferlige, afvoerge Kredsningen sammen med Døvelens øvrige Gjerninger, gaa ind under Rigets, Livets, Dødens kongelige Frihedslov, altid i Uro, altid i Bevægelse, evig sjælelig Stræffelse, ikke at jeg allerede har grebet det, eller er fuldkommen, men eet gør jeg: Jeg jagter derefter.

Det er dette "Eller", som er Vorherres Liv, meddelte til os i den hellige Daab, levende paa denne Jord under frange Kar, snart i Hald og snart i Søde, men dog levende. Og uden ham vilde enhver Fortvælvelse af Rigets Lov være det rene Næmnd, ja være Forhaanelse af Menneffe.

Rigets Lov — høreren? Frem mod Livets Land med Glædens Ruder. Hvor ligger det Land? Har nogen set det? Gaar der Fernbaner derhen? Kan man naa det med Flyvehjelm?

At nej! Er denne Nord Skuepladsen for det hele, er kun dens Kræfter til Raadighed for os, da er af Tale om Rigets Lov en dumdræbe Sagn. Eller er der Rigets Lov i Graven? Men Gud være lovet, der gik en Gang i Jordans Dale en Mand, hos hvem alt var Liv og intet Død, en Mand, hvis Ridsrytme gik og adlede var Rigets Lov, og som daglig forsøgte Kredsningen og alt dens Væsen; ja, saa stærk var hans Rigets Lov, at da han stod Ansigt til Ansigt med Døden, sendte han den slet og ret over Ende, befjælede den, "overfær Døden med Livet fra det høje", opstoden paa tredje Dagen. Dette er uagtet Rigets Lov af en naet, men for os alle velsigelsesfuld Energi. Thi Gaand i Gaand med ham gaar vi tragt, og saa hvor Bejere er hvorefter. I Døden nemlig.

Nu fortæller vi Talen om Pariserens Metferdighed, og hvor vi møder deres Efterfølgere den Dag i Dag, der byder vi os i ufraværet Anerkendelse af deres Død, i Nyggenhed, fordi vi maatte faar langt tilbage for dem. Men inderst inde i Tak til Gud, som har givet os i vore synlige, dødsmerkede Hjerte at eje evigt Liv, som sin Kim, som Spire, men dog med de grænseløse Muligheder i sig. Og vi er beredt til at vort Hjertes dybeste Erfaring at sige: det er altsammen af Naade, og intet er vort eget Værk. Kim af Guds Naade er ieg det jeg er. Det er ham, der har begyndt den gode Gjerning. I hans Naam og ved hans Naads Kraft fortætted den. Livet lever med mig.

Og om jeg mærker det kun meget langsomt stige, saa ved jeg: Farten ender først i Himmerige.

Oscar Weismar.

Rusland og Mongoliet.

af

Redaktør Bertel Fuglsang i "Ar. Dabl."

Den 21. Oktober 1912 sluttede Rusland med Kautskien eller Herkeren i Nord-Mongoliet i Uen Ura sammesteds en Traktat, som forsvandt kinesisk Kolonisation i Landet samt bestemte, at de kinesiske Tropper skulde tilbagekalde og erstattes af indfødte Tropper. Ruslands Soveranitet anerkendtes i udenrigsøge paa tilsvarende Maade, som Khabarov og Amurin af Vosthana anerkender den. Mongoliet forpligtede sig til at respektere alle Handels- og Privilegier, som — med Hensik paa Mongoliet — var tilfaaet Rus-

land ved Traktaten mellem dette Land og Kina i 1881. Til Gengæld (!) vilde Rusland anerkende Mongoliet's fulde Selvejere (!) og ikke blande sig i den indre Administration. Rusland havde ikke offentliggjort Traktaten med Mongoliet, og der fivede ikke straks meget ud om den. Først den 6. Februar i Ar offentliggjorde det egentlige Udenrigsministerium Tæstten, som det havde faaet fra den russiske Gesandt i St. Petersborg. Udover det allerede bekendte ser man deraf, at den i Strid med Sandheden erklærer, at "da de kinesiske Tropper og Mandigheder er blevet nødt til at rumme mongolisk Landomraade, er de gamle Forbindelser mellem Mongoliet og Kina ophørt, hvilket maaf opfordre den russiske Regering til at hjælpe Mongoliet med at opretholde sit Selvejere (!) og at hindre Indblanding fra Kinas Side i dets Sager."

Traktaten er guldig fra Udenrigsfriftsdatoen, og der er knyttet en Protokol med 17 Artikler til den. Disse gæver russiske Underaatter "fulde" Rettigheder til at rejse og handle i Mongoliet. Russiske kreditinstitutioner faar Ret til at aabne Aikaler og drive al Slags Forretning. Overalt skal Rusere kunne leje eller købe Grundstykker til at bygge Huse, Butikker, Varelagre eller industrielle Foretagender, til at drive Argerdyrking, Vinedrift, Savværker og Høstet. Konsuler kan udnævnes af den russiske Regering, hvor som helst den maatte finde det passende, og hvor der er Konsulater, skal der — med Hensik paa Udenrigsfriftens af forskellige Industri- og Vokstetellen af russiske Underaatter — indrettes "Faktorer", som skal være under udelukkende russisk Kontrol. Ruserne kan — for egen Begning — indrette et russisk Postvæsen i Mongoliet, handle paa mongoliske Floder, der strømmes med russisk Landomraade (muligst gør de alle det), bygge Broer og Færger med Ret til at have Bro- og Færgepenge. Rusland skal hjælpe (!) Mongoliet med Glædens Beskyttelse, og alle Tilfælde af private Tvistemaal, hvor Rusere er den ene Part, skal den russiske Konsul være den ene Part af Voldgiftsdommerne.

En af Mongolherrens Minister Da Lama gif endog yderligere Ruslands Grinde ved at kræve, at ikke alene Nord-Mongoliet, men ogsaa det, ved det egentlige Kina nærmere liggende, Sydvestlige eller "Andre-Mongoli" skulde omfattes af disse Forbehold, saa hele Mongoliet blev "uafhængigt" af Kina og kom til at strække sig fra Kuldja, gennem Hobdo og Kaikha til Barga, ellers vilde — hævdede han — kinesiske Tropper kunne overvinde Andre-Mongoliet, og Kina, søgte stadig at kinesere det Stykke Mongoliet, som laa nærmere ved det selv, ved deraf at fjerne de "russervendige" Mongoler og fremme Udvandring af Kinesere, med Hensik dervedaa havde de dannet et Konsulationsbureau og stod i Begreb med at grunde en kinesisk Handelsbank. Deraf vilde det nu, hvis det ikke standsedes, yderligere sende Tropper til Nord-Mongoliet.

Rusland paa den anden Side forfulgte hidtil sin Planer og ventede kun paa Fænge for at kunne bygge en stor trans-mongolisk Fernbane, hvorad man fra Peking kunde naa til Paris paa 1/2 Dag i Stedet for paa 15 via Khabarov og den almindelig kendte transsibiriske Jernbane.

Udviklingen, ved hvilken Kina og Rusland militært viste Kæmder mod hinanden, fortsattes imidlertid i Nord-Mongoliet.

En delvis Forklaring paa den Kæmdegjerning, at Stammer blandt Mongolierne virkelig viser nogen Lygt til at komme bort fra Kina, har man deraf, at det med Mongolierne beslygtede, i hvert Tilfælde uventetlig forbundne, Manju-Dynasti styrkedes for halvandet Ar siden, og Republikken indrettes; bandede i den Henseende og mange andre har Revolutionen tvækket Kina. Paa den anden Side er Mongolierne ikke saa civilisationsfærdige eller politisk udviklede, at de kan siges at have virkelig nationale Sympatier eller forstandigt at stamme, hvor deres voldsige Lands Stæbne nu berer hene, hvortil det er Jøkket delt i saa mange Stammer (der kaldes "Klag" eller "Kaner" efter gamle militære Kammer eller Hæder, som bragtes allerede for mange Hundreder af rigelige Soger paa tilsvarende Maade, som Khabarov og Amurin af Vosthana anerkender den. Mongoliet forpligtede sig til at respektere alle Handels- og Privilegier, som — med Hensik paa Mongoliet — var tilfaaet Rus-

lige Kina. Under det foregaaende, omintret rene kinesiske Ming-Dynasti, var Mongoliet noget af en halvøgent Udørken, Djengis Khans og de andre Khansers Land. Men da Manjuerne henimod Slutningen af det 16. Hundrebaar havde grundet det manjuriske Rige med Nishen som deres Hovedstad, kaldede de Lytne Sjine efter selve Kina og naaede i de første Aaar af det 17. Hundrebaar den store Mur (Grænsen for det egentlige Kina), efter at have ffaaet det degenererede Ming-Dynasti's Generaler i en Kæffe Slag. Peking maatte aabne sine Porte, og de forenede Manjuere og Mongolier erobrede i Løbet af en lille Snes Aar det egentlige Kina, hvor Manjudynastiet saa herfæde indtil Revolutionen for halvandet Ar siden.

Manju-Dynastiet kunde takke den mongoliske Hjælp for Kinas Trone og vilde siden altid Mongoliet særlig Indest. En Mængde mongoliske Forreter blev enten ligefrem boende i Peking eller rejste aarlig dertil for at overkræffe Høstet Gaver (som til Dels gengældtes efter orientalf Skik), og talrige Vægtesfaber fandt Sted mellem Mongoler og Manjuere, idet disse sidste etnografisk faar Mongolierne nærmere, end de faar Kineserne. Da Manju-Dynastiet imidlertid efterhaanden degenerede (som det vel er alle gamle Forrettes Løb), søgte det med Høstet venstreligt forbundne Mongolierne ikke noget Tryk af den mere formelle, end reelle, kinesiske Soveranitet, eller rettere: de mongoliske Sjindige med deres Fortie søgte sig som praktisk talte ganske uafhængige. Kineserne havde ganske vist Eneret paa Handel i Mongoliet — Kineserne er større Handelsmand end Mongolierne, som mere er Komader og Arigere.

En hel lang Kæffe Traktater havde efterhaanden ordnet Kinas Forhold til Mongoliet og omvendt; men — skønt det russisk-kinesiske Grænseforhold mindst er halvandet Hundrede Aar gammelt — kendte man ikke meget til dem, brød sig naanlig ikke om dem, før Kina ved en Kæffe Traktater af 1860 med Stormagterne aabnede for Omverdenen i videre Forstand. Allerede i 1727 sluttedes en saakaldt Kiakha Traktat mellem Kina og Mongoliet, og den fattede sig endda paa en endnu ældre, som var sluttet i Kerjijin. I 1768 sluttedes en ny Suppletions-Traktat i Kiakha, i 1857 en i Kuldja, i 1858 en i Higin, m. m. g. l.

Jfølge disse Traktater ser det ud, som om Kina har daaet sig den militære Overbelse af et eventuelt Forfar for Mongoliet. Kinesiske Generaler, saakaldte Tartar-Generaler, boede i de vigtigste Handelsbyer som Ura, Tarkagatai, Kobdo, Uliatutai og Urumqi, og de havde Bagposter ude langs hele den sibiriske Grænse. Over for dem stod i Sibirien russiske do. Skønt nu den russiske Udenrigsminister Sazonoff hævdede, at Kina slet intet har i sig, havde han sagt i det ydre, d. v. s. nordlige og nordvestlige, Mongoliet, saa er det dog en Kæmdegjerning, at hans Forgangsere lige fra 1727 har anerkendt Kinas Soveranitet som strækkende sig lige til den egentlige sibiriske Grænse. Politisk har Kina Ret, militært og økonomisk er det svagere, og Revolutionens Trostribed og delvise Aetisme har yderligere fjernet Mongoliet, naar aarhundredgammel, konservativ Dalai-Lamaisme, som byder sig for Dalai Lama i Tibet, har dybe Rødder.

Ura-Konventionen dækkede med Rette for Bevægelse i Kina, der stod i Færd med — alene til en eneste Stormagt — at miste et Landomraade, der er mindst halvt saa stort som Halvøden af det øvrige, egentlige Kina. Den kinesiske Udenrigsminister Liangmengting demissionerede, og at Massemøde af 110 mongoliske Forreter og Sjindige protesterede i Peking mod Overenskomsten. Samtidig afgik imidlertid en mongolisk Deputation til St. Petersborg, og en Skotskafdeling drog fra Ura til Syd-Mongoliet for at "beslutte russiske Underaatters Interesser."

Den nye kinesiske Udenrigsminister Lutfengiang, en soag Karakter, søgtes foreslået med over for den russiske Regering i Peking at bede Rusland udtale sig klart om ("definere") Mongoliet's Grænser (om Kina ogsaa skulde miste hele Syd-Mongoliet) og i al Almindelighed havde, at Kina skulde kontrollere Mongoliet's Udenrigspolitik.

Samtidig tog Rygterne i Kina den en russisk Arig Part. I Tjifu holdtes der et Massemøde, som planlagde en høgøtt paa russiske Været og vilde indsamle 5 Millioner Dollars til et Krigsfond samt skaffe 2000 frivillige. Kina havde ingen Penge i Statskassen, Stormagterne vilde nok laane det, men kun paa ydmygende politiske (i øvrigt ogsaa økonomiske) Kaar, og Rusland vedblev — just desmere, jo større Pengesummen var — at presse paa, for at faa Kina til at anerkende Ura-Overenskomsten. Kina ftylde endnu nogle Udbetalinger fra Kæmpestadens Indtægter fra Væst-Asiens Tid, og den russiske Gesandt i Peking gjorde i et voldsomt Sprag paa sjælelig Udbetaling af den Rusland tilkommende Del.

Imidlertid var en mongolisk Zensjefard ved (den velturopæiske) Zensjefard naaet til St. Petersborg. Mongolherren Khaba Voria modtoges i Privatandens af Keiser Nikolaj, gjorde "Kouto", eller den mest ærbødige asiatiske Hilsen, for ham, idet han busede sig 6 Gange med Hovedet lige til Gulbet og derefter holdt en mongolisk Tale, der overvætted af en Tolk og udmundede i Mongoliet's dybe Taknemlighed (!) for den fejlerlige russiske Beskyttelse (!). Deraf paa afleverede han i en gul Væffe et egenhændigt Brev fra den øverste Mongolherfer Kautskien.

Der for saa megen Hærbødighed behøvede Keiser Nikolaj ikke at spare paa Venlighed. Han tattede Jyrtien og mistede Mongoliet Seld og Lykke, Sendeferdens Medlemmer foreskilledes for ham, Majejaten talte meget venligt med den alle og lod til at vinde dem færligt ved at kunne hufte nogle enkelte af dem, der før havde tjent som Tolk for den russiske Gesandt Dordjef, som en Tid har været i Tibet. Keiseren utrede ogsaa, at han havde adskillige mongoliske Buriater i sit personlige militære Følge.

Den mongoliske Sendeferd besto, Zagen efter Andensien, Chefen for den russiske Generalstab, General Nilsinski, og foreskillede ham den paatrængende Høvedighed af høfligere Militærhjælp fra Rusland, hvis man skulde modfaa et kinesisk Angreb. Seld og Annodningen ifølge var bejllt Arbejde, var den i hvert Tilfælde "Mad for Møns".

Eller underligt, at man samtidig var urolig i Kina. Præsident Yuan Shi-Kaj sendte da følgende Telegram til Mongol-Kautskien som Svar paa dennes Paastand, at Mongoliet ikke mere kunde være forenet med Kina: "Vi har gentagne Gange forklaret Dem, at Ura (Nord-Mongoliet) ikke kan ffliles fra Kina. Tjing-Dynastiet modfattede sig det og Republikken, som har arvet dets Magt, kan ikke ligge i Underhandlinger med en Del af sit eget Landomraade. De har voldt Modudbøvelse og den isticke Horden i . . . (der nævnes saa nogle mongoliske Over). De har behandlet Forreter (mongoliske) og andre høstillede barbarisk, og deres Tropper har blødet, myrdet og brændt paa en Maade, som overgaar de mest løsløse Rovers Udførelser. Republikken, der er bejllat af Enkelt om at opretholde Orden, kan ikke — uden at stride til Sanding — tillade, at dens Borgere behandles saaledes. Alle Kamere i det ydre og indre Mongoliet — undtagen de nær Ura, som deres Tropper tarraniserer — sniker at slutte sig til Republikken og modfatte sig dem. Talrige mongoliske Sjindige er kommet til Peking og har udbrødt deres Snuffer, medens Provinsernes Kommandanter og Soldater, der er røfende paa Dem, bebor om Tilfælde til at maatte raffe mod Dem. Men, da vi sætter at undgaa Modudbøvelse, har jeg overtalt det kinesiske Folk til at vente og se, om en fredelig Løsning ikke kan naas. Jeg haaber derfor, De nøje vil overveje Stillingen. Republikken tilbyder Dem en øvrigtig og venlig Behandling, Demuntring og Udbylffing af Vundbidsen og Bevarelse af Fred i hele Landet. Naanlig det sidste, der steds har været vort Hufte, stemmer med Menneffeværens Interesser. Idet vi nu nøje har forklaret vore Synspunkter, vent vi et snarligt Svar."

Det lod længe vente paa sig, endnu er det nemlig ikke indtraffet; men helt andre Begivenheder har talt i Stedet deraf. Under Indtrykket af sin stigende Pengemangel og det fortsatte russiske Tryk besluttede Kinas Regering sig nemlig til seje for Ruslands Krav med Hensin til Udenrigspolitik (det nordlige og nordvestlige M.) og gif i Begyndelsen af Maj i Ar ind paa at overlade denne fede Vid Selvejere, d. v. s. lade det glide over i Ruslands Hænder.

Som Tegnet derved, indgik Kina som at sende en diplomatisk Repræsantant til Landets Hovedstad, Ura, og paa, at kinesiske Tropper ikke maatte overkræde den nye Grænse, der samtidig var bleven afstiftet, nemlig Midten af Gobi-Ørknen.

fom man ligefrem havde halveret paa Kortet. Kinesiske Kolonier har faaet Lov til at dyrke jomfruelig Jord i det selvsjindige Mongoliet, hvis Ura-Regeringen tillader dem det; men Ruserne har alle Mine-rettighederne. Det "selvsjindige" Mongoliet maaler omtrent 1/2 Million engelske Kvadratkil, saa det var en ordentlig Landaffaale, hvilken Rusland sjælelig gjorde sig rede til at forbyde, mulig indviede, idet 52 russiske Officere strafs naa sig til i Ura og organisere en Hær paa 12,000 mongoliske Arigere, flette af Rusere.

Efterretningen om denne Begivenhed — der paa Grund af de stormfulde Tider i selve Europa — naften er gaaet forløst hen over Søvederne paa de fleste herjemme — vakte den bedste Samme og Sorg i Kina og fremstfyndede naturligvis Revolutionen, da Snden saa, at Hovedstaden Peking i Nord ikke maagte at havde Rigets Integritet. Udenrigsministeren Lutfengiang indesluffedes sig sidst i Maj i den "forbudte Øvel" i Peking og bandede sig ikke ud deraf at Fragt for at blive myrdet. Det mærkelige ifte imidlertid, at det kinesiske Underhus i et hemmeligt Møde den 8. Maj d. M. (Zusl) vedtog den russisk-kinesiske Traktat, hvorved Udenrigsministeren foreskillede imidlertid Hufte, at — vedtog man ifte Traktaten — vilde man faa overkræft et russisk Ultimatum; det er ogsaa en Kæmdegjerning, at russiske Troppetransporter var i livlig Bevægelse i Manjurien.

Traktatens Vedtægelse i Underhuset fattede yderligere Part i Revolutionens forberedelse. Saa faare en Stormagt (i øvrigt ogsaa andre Magter) gaar Landudvidelse, opstaa det af os oftere berømt Kompensationsforhold. Saaledes ogsaa her, omend man til at begynde med endnu kun fænger sig i Formaliteter.

Den 9. d. M. (Zusl) henvendte den tusse Charge d'Affaires i Peking sig til den kinesiske Regering og protesterede mod den russisk-kinesiske Traktat. Doffland glente derved — af gode Grunde — at henvende sig paa det langt nærmere Sted: i St. Petersborg. Saadan fan det gaa.

Særlig benlede han Opmærksomheden paa Artikel 9 i Traktaten, hvorefter russiske Konsuler i Mongoliet sammen med mongoliske Embedsmænd (der er, eller hurtig vil blive, russiske Indfæver) kan tildele Rusere Koncessioner i Mongoliet. Doretter kunde Væfere, som ellers har Mejselværdighed i Kina, nu ifte mere opnaa samme Ret som Rusere i dette; nu mistede, Stoffe Kina. Xapan vil rimeligvis, omend under andre Paastand, slutte sig til Dofflands Protest.

Kina, der som Rige indadtil er fuldkommet med sig selv, er saaledes udbadtil omgivet af røvearlige Magter.

Fra Hjerte til Hjerte.

De Artikler, som jeg gennem færene under ovenstaaende Titel har frevet i "Evangelisten", udfommer om fort Tid i Bogform, og Væstlinger kan indsendes nu. Det bliver en Bog, paa mindst 250 Sider, smukt indbundet. Pris \$1.00. Alle Ordre sendes til Udgiveren

Jugvald Andersen 123 East Arkansas Ave., Denver, Colo.

FRIT HOMESTEAD I MINNESOTA.

2,500,000 Acres Statsland til lave Priser. 10 Aars Betalingstid. Forholde med Hensyn til Jordbund, Klima og Marked er ideale. Fri Literatur, Tilskriv til FRED D. SHERMAN, State Immigration Commissioner, DEPT. N. State Capitol, St. Paul, Minn.

LAND.

Enhver, som kan, burde komme nu og købe Land i de danske Kolonier i Fertile Valley, Danville og Westly Township i Davie County, N. Dak. Nær ved Bane og Landet er endnu \$10 til \$20 per Acre. Kom straks eller skriv til Hans Anderson, Fertile, N. Dak.

En Indbinding af "Sangeren"

Efter at vore finere Indbindinger af "Sangeren" med Nøder for en Tid har været udsolgt, kan vi nu meddele, at en fin ny Indbinding i egte, blødt sort Marokko nu foreligger. Den er udført med Guldfnit og runde Sjørner og er i alle Maader fuldt faa smuk en Bog som nogen tidligere Udgave, og dertil er det vor flette Forrentning, at den vil vise sig betydeligt mere holdbar.

Prisen er som sedvanlig \$2.00. Da. Luth. Publ. House